

Περίληψη: Ο άνθρωπος όμως που αγαπάει τη μοίρα του και ξέρει ότι είναι ένα μ' αυτήν – δεν ενδιαφέρεται για μακροζωία, για δόξα, για αξιώματα και πλούτη! Τέτοιοι άνθρωποι κουβαλάνε μέσα τους την ειρήνη. Τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να τους απειλήσει, τίποτα δεν μπορεί να τους είναι εχθρικό. Κουβαλάνε τη μοίρα τους μέσα τους!

«Διαλέγοντας ένα σημειωματάριο στο οποίο έχω κρατήσει μερικές σημειώσεις, διαβάζω μια περικοπή από τον Γιάνγκ Τσου.

Η στάση ενός ανθρώ που απέναντι στη ζωή, λέει αυτός ο Κινέζος φιλόσοφος, σύγχρονος ίσως του Λάο Τσε και προγενέστερος του Βούδα, **πρέπει να είναι εκείνη του αφέντη προς τον υπηρέτη του**. Μετά ακολουθεί το Αξίωμα των Τεσσάρων Εξαρτήσεων:

‘Οι περισσότεροι άνθρωποι εξαρτώνται από τέσσερα πράγματα, που τα επιθυμούν απέραντα: μακροζωία· δόξα· τίτλους και αξιώματα· χρήμα και περιουσία.

Η αχαλίνωτη επιθυμία τους γι' αυτά τα τέσσερα πράγματα είναι που κάνει τους ανθρώπους να φοβούνται δαίμονες και να φοβούνται ο ένας τον άλλο, που τους κάνει να φοβούνται τον ισχυρό και να φοβούνται την τιμωρία. Κάθε κράτος στηρίζεται πάνω σ' αυτό τον τετραπλό φόβο και την εξάρτηση.

Οι άνθρωποι που αποτελούν λεία αυτών των τεσσάρων στοιχείων εξάρτησης ζουν σαν τρελοί. Μπορούν να θανατωθούν ή μπορεί να τους επιτραπεί να ζήσουν· και στη μια αλλά και στην άλλη περίπτωση η μοίρα επιβάλλεται στους ανθρώπους αυτούς από εξωτερικούς παράγοντες.

Ο άνθρωπος όμως που αγαπάει τη μοίρα του και ξέρει ότι είναι ένα μ' αυτήν – δεν ενδιαφέρεται για μακροζωία, για δόξα, για αξιόματα και πλούτη!

Τέτοιοι άνθρωποι κουβαλάνε μέσα τους την ειρήνη. Τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί να τους απειλήσει, τίποτα δεν μπορεί να τους είναι εχθρικό. Κουβαλάνε τη μοίρα τους μέσα τους! ».

[σ. 136, Έρμαν Έσσε, «Ο τελευταίος ευρωπαίος», 1983, εκδ. Κάκτος

Υ.Γ.: επέλεξα να εντάξω αυτό το άρθρο στην ενότητα "Συνεννόηση για Ισορροπία" επειδή επιχειρεί να αναβαθμίσει την ποικιλομορφία της "γλώσσας" με την οποία σκεφτόμαστε την αυτογνωσία.

